

W RODZINIE JÓZEFA

GAZETKA PARAFII ŚW. JÓZEFA ROBOTNIKA W KIELCACH

Numer 10/2012 (101)

Przyjdź
Panie Jezu!

W NUMERZE:

- Nauka czekania...
- Józefowe Kwiatki jadą do Będzina...
- Poświęcenie płaskorzeźb, figur i krzyża...
- Przyjdźcie radośnie śpiewać Panu...
- Ruch Światło - Życie zaprasza...
- Program rekolekcji adwentowych...
- Miłość współweseli się z prawdą...
- Słowo Proboszcza...

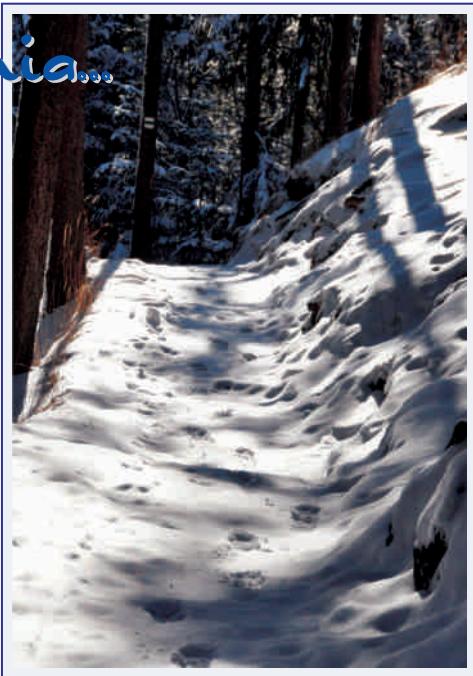
Data wydania: 18 grudnia 2012

Nauka czekania...

Adwent uczy nas tęsknoty za Jezusem Chrystusem. Znaczenie tego okresu możemy zrozumieć, stawiając sobie pytania o rzeczy ostateczne: naszą śmierć, koniec świata i sąd ostateczny. Pismo święte (szczególnie fragmenty czytane w liturgii adwentowej) wiele na temat tych rzeczy mówi. Mimo wszystko, lektura Biblii pozostawia nas w fundamentalnej niewiedzy na temat tego, kiedy powtórnie przyjdzie Pan. Aby zrozumieć istotę tajemnicy ostatniego dnia, warto posłużyć się pewnym obrazem.

W halach lotnisk gromadzi się zwykle wiele osób. Jedni oczekują na swój samolot. Inni przyszli odebrać kogoś, kto za chwilę ma przylecieć. W lotniskowym holu znajdują się też osoby trzymające dużą kartkę z imieniem i nazwiskiem osoby, na którą czekają. Dzięki temu w tłumie łatwo się odnaleźć, nawet gdy nie zna się prywatnie osoby, na którą się oczekuje. Ciekawe, że w takim przypadku to ten, który przybywa rozpoznaje oczekującego, a nie odwrotnie. Widząc w jego ręce kartkę ze swoim imieniem i nazwiskiem poznaje, kto na niego czeka. Ten obraz, może stać się kluczem do naszej refleksji.

Człowiek traktujący na serio swoją wiarę może odczuwać niepokój. Boi się, że nie rozpozna odpowiedniej chwili – czasu powtórnego przyjścia Chrystusa. Mogło by się wydawać, że wiedza na temat tego, kiedy przyjdzie Pan, byłaby bardzo pożyteczna. I chociaż Pismo święte dostarcza nam wielu obrazów Dnia Ostatecznego, to trudno nam odróżnić w nich proroctwa symboliczne od dosłownych. A przecież wiedząc kiedy

przyjdzie Pan moglibyśmy dużo lepiej się przygotować na Jego powrót. Moglibyśmy się zmienić. Moglibyśmy wreszcie dokonać radykalnego wyboru Boga! Moglibyśmy się nawrócić.

Czekając na powtórne przyjście Chrystusa wcale nie potrzebujemy znać jego dokładnej, czy nawet przybliżonej daty. Możemy bowiem postąpić jak ci, którzy czekają na lotniskach, na swoich nieznanych bliżej gości. Oczywiście zamiast wielkiej wizytówki z nazwiskiem, należy zaopatrzyć się w coś, co pozwoli przychodzącemu Panu rozpoznać w nas czuwających na Jego przyjście. Co to będzie? Odpowiedź na to pytanie należy już do Ciebie.

Ks. Karol Stawowczyk

Kwiatki jada do Będzina...

W sobotę 8 grudnia nasz parafialny Dziecięcy Zespół Muzyczny „Józefowe Kwiatki” udał się do Krakowa, do Domu Kultury „Podgórze”, aby wziąć udział w eliminacjach do finału XIX Międzynarodowego Festiwalu Kolęd i Pastorałek im. Ks. Kazimierza Szwarlika w Będzinie. Tam w godzinach południowych wykonał konkursowy program, a były to trzy kolędy: „Hej w dzień narodzenia”, „Przybyli do szopy pasterze” i „Przy onej dolinie”. Już po reakcji zaskoczonych poziomem zespołu jury (3 panie), można było być dobrej myśli. Po wykonaniu programu poprosiły one (właściwie żartując), żeby zespół zaśpiewał dla nich jeszcze jedną kolędę. Kwiatki pod przewodnictwem Ks. Piotra bez zażenowania i z wielką radością odśpiewały „Czas radości, wesołości”.

Radość dzieci udzieliła się wszystkim, bo wychodząc z budynku po przesłuchaniach, wszyscy zegnali zespół ciepłym, radosnym uśmiechem. Nazajutrz, w niedzielę nadeszła wiadomość: „Józefowe Kwiatki” zakwalifikowane zostały do finału festiwalu w Będzinie. To wielka radość nie tylko dla zespołu, ale całej parafii św. Józefa. Pozostaje tylko pogratulować i trzymać kciuki. Finał w połowie stycznia 2013.

x. PK

Poświęcenie płaskorzeźb, figur i krzyża...

W niedzielę 9 grudnia o godz. 18.00 Ks. Bp Ordynariusz Kazimierz Ryczan odprawił uroczystą Mszę świętą podczas której poświęcił 17 płaskorzeźb przedstawiających sceny z życia Pana Jezusa oraz figury i krzyż Chrystusa w głównym ołtarzu.

W koncelebrze Eucharystią odprawili Ks. dr Grzegorz Kaliszewski - Rektor Wyższego Seminarium Duchownego w Kielcach, Ks. prał. Wiesław Jasiczek - proboszcz parafii pw. św. Jadwigi Królowej i dziekan dekanatu, Ks. prał. Grzegorz Pałys - proboszcz parafii pw. św. Maksymiliana Kolbego w Kielcach, Ks. kan. Marek Czarnota - proboszcz parafii pw. Ducha Świętego i nasz ks. proboszcz prał. Jan Iłczyk, gospodarz uroczystości.

Red.

Zwiastowanie

Nawiedzenie

Pole pasterzy

Narodzenie Jezusa

Mędrcy ze Wschodu

Ofiarowanie w świątyni

Ucieczka do Egiptu

Dwunastoletni Jezus w świątyni

Poświęcenie płaskorzeźb, figur i krzyża...

Niedziela 09 XII 2012 - Msza z poświęceniem nowych płaskorzeźb, figur i krzyża w głównym ołtarzu w kościele pw. św. Józefa Robotnika.

W cieniu krzyża widać bardzo wyraźnie każde dobro i każde zło. W cieniu krzyża dokonuje się osąd prawdy i kłamstwa. W cieniu krzyża człowiek odczytuje oblicze swego Zbawiciela. W cieniu krzyża dokonuje się prostowanie dróg Pańskich. Dziękujemy Bogu za wasz krzyż kościelny.

Odnowianiy kościół w siedemnastu obrazach wtajemnicza nas w życie Jezusa i Maryi z wkomponowanym bocznym ołtarzem Świętej Rodziny, gdzie troskliwą dłonią św. Józef - patron waszej parafii - prowadzi Jezusa. Dobrze, że budujecie ołtarze.

Ołtarz budowany jest nie dla kapłana, ale dla Jedynego Boga, na którego oczekujemy w adwencie. Ołtarza nie stawia się dla zwyczaju, czy dla ozdoby. Na ołtarzu składana jest ofiara. Ofiara wynika z serca. Na ołtarzu składany jest dar. Dar ołtarza musi być z serca, w przeciwnym razie nie ma sensu. Dar złożony pod przymusem nazywa się zniewoleniem, a Bóg nikogo nie zniewala. Przy ołtarzu człowiek staje się wolny. Nie dziwcie się, że wielu nie przychodzi do ołtarza. Nie są wolni od innych bożków. Kiedy nawrócą się do Jedynego Boga, wówczas przyjdą i będą razem z wami.

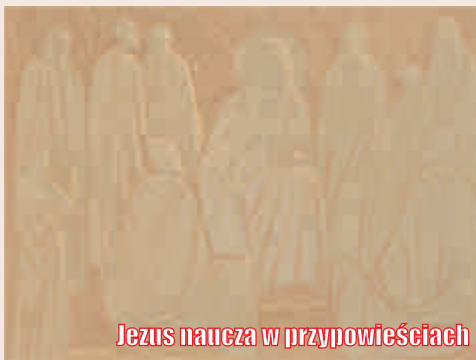
Przyprowadzajcie do ołtarza wasze dzieci. Tutaj poznają smak wolności, tutaj poznają smak pokoju i tutaj zrozumieją błogosławieństwo wspólnoty. Przy ołtarzu nie ma samotności. Przy ołtarzu są ludzie, a w pierwszym rzędzie jest Pan. Św. Jan Chrzciciel woła dziś: otoczenie Chrystusowy ołtarz. Z niego płynie łaska.

Wykonaliście pod czujnym okiem ks. Prałata wiele prac. Powiedzcie, kto stał się uboższym, czyj budżet się załamał? Staliście się bogatsi o wspólne dzieło zbudowane z jałmużny, modlitwy, cierpienia, umartwienia i miłości do Boga. Gratuluję księdzu Prałatowi i wam wszystkim tego dzieła. Składamy Ci Panie serdeczne dziękczynienie za dar tej świątyni i poprzez błogosławieństwo dokonanych prac uroczymy Ci je ofiarujemy. AMEN.

Biskup kielecki Kazimierz Ryczan

Chrzest w Jordanie

Jezus naucza w przypowieściach

Przemienienie na górze Tabor

Obfity połów ryb

Rozmnożenie chleba

Jezus uzdrawia

Wniebowstąpienie

Zesłanie Ducha Świętego

Poświęcenie płaskorzeźb, figur i krzyża...

Maryja i Jan pod Krzyżem Chrystusa

Modlitwa w Ogrójcu

Emaus

Przyjdźcie radośnie śpiewać Panu!

„Kto wyśpiewuje uwielbienie, ten nie tylko śpiewa, ale i miłuje Tego, dla Kogo śpiewa.”

Św. Augustyn

Czy możemy wyobrazić sobie celebrowanie liturgii Kościoła bez muzyki i śpiewu, który oddaje chwałę Bogu, raduje serca wiernych i wznosi je do źródła wszelkiego piękna?

Z muzyką i śpiewem spotykamy się już na kartach Pisma świętego, w którym psalmy, hymny i kantyki wyrażają uwielbienie Boga za cuda Jego Miłości.

Początki muzyki liturgicznej sięgają pierwszych wieków chrześcijaństwa, gdy wierni młodego Kościoła podczas spotkań i nabożeństw wielbili Boga psalmami „o pięknych i miłych dla ucha melodiach”, jak określił je w swoich pismach św.

Augustyn. Od tego czasu muzyka kościelna, rozwijająca się na przestrzeni wieków, jest integralną częścią liturgii, „sięga do głębi duszy człowieka i otwiera ją na Boga”.

Boże Ciało

Temat muzyki kościelnej przywodzi na myśl postać świętej Cecylii, wspomnienie której obchodzimy 22 listopada. Do powstania legendy o jej związkach z muzyką przyczyniło się zdanie, pochodzące z opowieści literackiej „Męczeństwo św. Cecylii” anonimowego autora, spisanej na przełomie V i VI wieku. W opowieści tej czytamy: „Cecylia, grając na organach, śpiewała samemu Bogu”. Od XVI wieku Święta Cecylia jest czczona w Kościele jako Patronka muzyki i śpiewu kościelnego.

Dziękujemy Bogu za dar śpiewu, którym możemy codziennie Go uwielbiać oraz pomagać innym w modlitwie. W sposób szczególny dziękujemy za nasz chór parafialny.

Spotykamy się każdego tygodnia, aby uczyć się nowych pieśni, a te, które są już znane, czynić jeszcze piękniejszymi przez doskonalenie naszych głosów i zespalać ich w harmonijne współbrzmienia.

W ciągu roku wytrwałej pracy nie brakuje w naszym chórze także chwil radości i świętowania, przyczyniających się do budowania wspólnoty i wzajemnej przyjaźni.

Spotkanie przy stole

W naszej parafii jest zapewne wiele osób obdarowanych pięknym głosem. Każdy talent, który otrzymujemy od Stwórcy, jest nam dany nie tylko dla nas samych, lecz przede wszystkim dla ubogacania tych, wśród których żyjemy i których spotykamy na drodze życia.

Wszystkich, którzy pragną dzielić się pięknem swojego głosu – dla chwały Bożej i ku wzajemnej radości – serdecznie zapraszamy na spotkania w czwartki o godz. 19.00 w sali chóru na I piętrze Domu Parafialnego. Trudno wyobrazić sobie celebrowanie liturgii Kościoła bez muzyki i śpiewu, który oddaje chwałę Bogu, raduje serca wiernych i wznosi je do źródeł wszelkiego piękna

**S. Maria Ściegienna
organistka w parafii
św. Józefa Robotnika w Kielcach**

Na chórze w kościele

**P. Karol
Gołębiowski**

**Siostra
Maria Ściegienna**

Ruch Światło-Życie zaprasza...

Bóg, jako jedyny, może zaspokoić najbardziej podstawową potrzebę twojego serca – potrzebę bycia kochanym bez względu na to kim jesteś, jaką wartość masz w swoich oczach i oczach innych.

ks. Franciszek Blachnicki – założyciel Ruchu Światło-Życie

Początki Ruchu "Światło-Życie" w diecezji kieleckiej przypadają na pierwszą połowę lat siedemdziesiątych. Jedną z pierwszych wspólnot powstała właśnie przy parafii św. Józefa Robotnika, której ówczesnym proboszczem był śp. Ks. Jan Kudelski.

Ruch Światło-Życie w naszej parafii to nie tylko historia, to rzeczywistość, której każdy z nas może doświadczyć, także dzisiaj. Wspólnota składa się z kilku kręgów Domoowego Kościoła (małżeństwa) oraz kilkunastoosobowej grupy młodzieżowej.

Co robimy?

Spotykamy się na wspólnej modlitwie, rozważamy Boże Słowo, rozmawiamy, oglądamy filmy, wyjeżdżamy na wycieczki, bawimy się, troszczymy się o siebie nawzajem, służymy swoimi talentami w parafii (część grupy młodzieżowej śpiewa w scholii parafialnej, angażuje się też w Liturgię Słowa w czasie Mszy świętej niedzielnej o 9.30, oraz w czasie Celebracji dla kandydatów do bierzmowania, małżeństwa animując śpiew

na Mszy świętej dla dzieci o godz. 11.00).

Spotkań wiele, ale wszystkie mają wspólny cel: pomoc w poznaniu i doświadczeniu żywego Boga - w Jego Słowie, w Kościele, w drugim człowieku, wychowywanie „dojrzałych chrześcijan” służących odnowie Kościoła.

Zapraszamy wszystkich chętnych do udziału w spotkaniach, a młodzież zachęcamy do wyjazdu w czasie ferii zimowych na rekolekcje do Dębna:

11-14.01.2013 r. – dzieci z klas IV – VI.

Koszt 120 zł.

14-20.01.2013 r. – młodzież z gimnazjum.

Koszt 220 zł.

20–26.01.2013 r. – młodzież z III gimnazjum i szkół średnich.

Koszt 220 zł.

Blizszych informacji udzieli zainteresowanym ks. Karol Stawowczyk (młodzież) oraz ks. Marcin Baran (małżeństwa).

Iwona Mróz - animatorka

Wakacyjny turnus rekolekcyjny w Szlachtowej koło Szczawnicy 2012.

PROGRAM REKOLEKCCJI ADWENTOWYCH 16-19 XII 2012

Niedziela 16 grudnia

- 6.30** - Msza św. z nauką
- 8.00** - Msza św. z nauką
- 9.30** - Msza św. z nauką (młodzież)
- 11.00** - Msza św. z nauką
- 12.30** - Msza św. z nauką
- 14.00** - Msza św. z nauką
- 16.00** - Msza św. z nauką
- 17.00** - Nabożeństwo
(Różaniec o uświęcenie rodzin)
- 18.00** - Msza św. z nauką

«Nawróćcie się - powiedział do nich Piotr - i niech każdy z was ochrzci się w imię Jezusa Chrystusa na odpuszczenie grzechów waszych, a weźmiecie w darze Ducha Świętego. Bo dla was jest obietnica i dla dzieci waszych, i dla wszystkich, którzy są daleko, a których powoła Pan Bóg nasz». (Dz 2, 38-39)

Poniedziałek 17 grudnia

- 6.30** - Msza św. z nauką
- 9.00** - Msza św. z nauką
- 17.00** - Nabożeństwo z nauką dla dzieci
- 18.00** - Msza św. z nauką
- 19.00** - Nabożeństwo
z nauką dla młodzieży

Wtorek 18 grudnia

- 6.30** - Msza św. z nauką
- 9.00** - Msza św. z nauką
- 17.00** - Nabożeństwo z nauką
dla dzieci (spowiedź)
- 18.00** - Nowenna do św. Józefa
i Msza św. z nauką
- 19.00** - Nabożeństwo z nauką
dla młodzieży (spowiedź)

Rekolekcje prowadzi

Ks. Mirosław Tosza - założyciel Wspólnot Betlejem.

Środa 19 grudnia

- 6.30** - Msza św. z nauką
- 9.00** - Msza św. z nauką dla starszych
i chorych - nabożeństwo
i namaszczenie olejem świętym
- 10.00** - Wystawienie Najświętszego
Sakramentu - spowiedź
- 17.00** - Msza św. z nauką dla dzieci
- 18.00** - Nowenna do MB
Nieustającej Pomocy
- Msza św. z nauką
i zakończenie rekolekcji

**SPOWIEDŹ CODZIENNIE NA MSZACH ŚWIĘTYCH
ORAZ W ŚRODĘ CAŁY DZIEŃ.**

Winda do nieba...

Miłość współweseli się z prawdą...

cykl

Ho ho ho - hi hi hi - cha cha cha!!! Cza cza, rumba, disco polo! O, jakże ludzie uwielbiają się bawić! Każdy rodzaj rozrywki przyprawia ich o kolorowy zawrót głowy - jakże lubimy wszyscy tańce / hulanki / swawole! Bardzo. Bardzo bardzo... Ale dzisiaj - poza naszym podstawowym tematem, że ta prawdziwa miłość weseli się wspólnie z prawdą - Pismo przedstawia wielką epifanię Boga. Oto trzeci rozdział Księgi Wyjścia ukazuje Boga, który objawia się Mojżeszowi na pustyni. Krzew gorejący: płonie, a nie spala się, nie gasnący ogień. Roman Brandstaetter mówi, iż można postawić znak równości między tym obrazem z Księgi Wyjścia a sceną Ewangelii, w której Piłat wyprowadza Syna Bożego, aby okazać Go ludowi. "Oto Człowiek" - oto On, w cierniowej koronie. Dwa objawienia Boga: dwa razy Pan daje się spotkać w znaku cierniowego krzewu. I dwa wezwania do radości: oto Bóg, który wyprowadzi cię z domu niewoli, pełnego smutku i żałoby. Da w posiadanie ziemię obietnicy, obdarzy radością nowego życia swój lud przymierza. Oraz Bóg, którego Piłat uparcie zapytuje o imię prawdy, o Jego królestwo, zaś Apostoł mówi w ostatniej księdze Pisma krótko - Błogosławieni, którzy zostali wezwani na ucztę godów Baranka! Weselną ucztę radości...

miłość do Boga = cicha praca bez kresu
Rainer Maria Rilke

Miłość współweseli się z prawdą. Nie cieszy się z niesprawiedliwości i nie jest to radość pusta ani dzika. Tej radości szukać ma człowiek dążący do świętości, albowiem

*Winda do nieba są Twoje ramiona, o Jezu...
- Matka Teresa*

to właśnie radość jest znakiem naszej wiary. Apokalipsa stwierdza krótko - WIARA I RADOŚĆ. A smutny święty to żaden święty... Nie oznacza to bynajmniej, że należy zakupić książkę z dowcipami, opowiadać różne kawały & historyjki, oglądać kilometry seriali komediowych. Prawdziwa radość nie jest bowiem pusta ani dzika, ale jest radością obecności. Cieszę się, że jesteś / że mogę być z tobą / że mogę coś dla ciebie zrobić. Przeciwna tej radosnej obecności jest obcość. Obcość to samotność i smutek. Nie mam dla kogo żyć, nie mam z kim przemierzać dni mojej wędrówki poprzez drogi tej planety. O takiej prawdziwej radości płynącej ze wspólnoty śpiewa Psalmista: uradowałem się wezwaniem - "Pójdziemy do domu Pana". Już stoją nasze stopy w twych bramach, o Jeruzalem! Radość pielgrzymowania. Idę w kierunku Boga, podążam z tobą. Idziemy razem. Miłość to zatem wspólnota pełna radości. Przepięknie zapisały to księgi mądrościowe - rzeźby Kohelet: biada samotnemu gdy upadnie, a nie ma drugiego, który go podniesie... a dalej powie jeszcze dobitniej - również gdy dwóch śpi razem, wzajemnie

Winda do nieba...

Miłość współweseli się z prawdą...

cykl

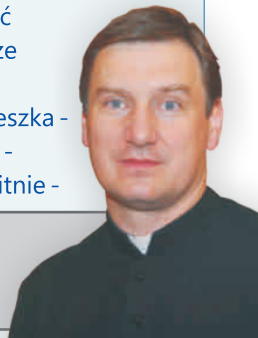
się grzeją, jeden natomiast, jakże się zagrzeje? Mądrość Syracha określa to w pięknym zdaniu: Nie wydawaj swej duszy smutkowi ani nie dręcz się myślami... bo smutek zgubił wielu i nie ma z niego żadnego pożytku. Radość serca jest życiem człowieka, a wesołość męża przedłuża jego dni. Skąd czerpać tę radość serca? Pochodzi ona z pewności, że Bóg nas kocha. Jego miłość jest nieusuwalna i nikt jej nie wymaże z naszego życia. Oto wryłem cię na obu moich dłoniach, twe mury ustawicznie są przede Mną... miłość jak pieczęć na naszym sercu, jak tatuaż na naszym ramieniu. Nieusuwalna / niezmienna / wieczna. Skoro tak właśnie jest, to powierz Bogu swoje drogi, a On sam będzie działał. Zaufaj, a ogarnie cię radość, niepokój i troski pierzchną w mrok. Często jednak spotykamy na świecie zupełnie inną radość. Pusta ta radość. Kłamliwa. Zła. Ta okrutna dzika radość cieszy się widząc, że źle się dzieje. Najprostszym jej przykładem jest wandalizm. Cieszy się mugol, że zniszczył ławkę - już nie ma czterech nóg! Dzika radość niszczy. Widzimy tutaj potrójne zniszczenie: zniszczona zostaje praca ludzi - ktoś uczynił tę ławkę. zniszczono jej przeznaczenie - komuś ona służyła. To wreszcie dowód złości wandal. Taki nie chce współweselić się z prawdą, nie chce też nikomu pomóc. Ręki nie poda, serca nie ofiaruje i nikogo nie obdarzy swoim życiem. Pozostanie sam - ze swoim lękiem i bezsilnością. Ho ho ho!!! A my? Co tutaj robimy? Przecież gromadzimy się jako radosna wspólnota. Wspólnota przyjaciół Boga. Boga, który dla nas łamie chleb i do nas posyła swoje słowo.

Radość Eucharystii - WIERZĘ, że spotykam Chrystusa. Pewność Ewangelii - WIEM, że ona jest prawdą. Dramatyczna rozmowa Jezusa z uczniami - Czy i wy chcecie Mnie opuścić? - przemienia się w wielkie wyznanie miłości: słowa Twoje, Panie, są życiem i prawdą - Ty masz słowa życia wiecznego... Oni z radością podążyli za Jezusem. (...)

Apokalipsa głosi: wesel się niebo i święci (...) weselmy się wszyscy i radujmy... bo nadeszły Gody Baranka: błogosławieni, którzy są wezwani na ucztę Godów Baranka! Wszyscy jesteśmy wezwani do takiej wiary i radości. Do miłości wszystkich nas Bóg wzywa po imieniu. No ale, przepraszam bardzo, dlaczego tam z tyłu ta osoba w czerwonej czapeczce śmieje się głośno? A ona odpowiada - "No bo ja już to wszystko wiem!". Wiedzieć - to nie wszystko. To jeszcze bardzo mało!

Niech wiara i radość zamieszka -
Niech nadzieja zamieszka -
Niech Miłość w nas rozkwitnie -

**Ks. dr Stefan
Radziszewski**

Zapraszamy na pielgrzymkę!!!

W roku wiary w dniach 2-10 sierpnia 2013r. nasza parafia organizuje pielgrzymkę. Na naszym pielgrzymim szlaku odwiedzimy: Rzym, Padwę, Asyż, San Giovanni Rotondo, Wenecję. Szczegółowy program i pozostałe informacje u księdza Tomasza.
Telefon kontaktowy 660815627.

Słowo Proboszcza.

„Tyle się wyrzekł Pan Jezus w świętą noc betlejemską. Zrezygnował z ziemskiego majestatu, wygodnego mieszkania z firankami w oknach, ale nie wyrzekł się ziemskiej, ludzkiej miłości. Matczynej miłości, troski opiekuna, świętego Józefa,

serdeczności pasterzy i mędrców.

Uświęcił ludzką miłość w naszych rodzinach.

Dlatego Wigilia to opłatek, życzenia, podarunki, poszukiwanie bliskich pogubionych po świecie, radość spotkania się przy stole”.

Ks. Jan Twardowski

Życzę Szanownym i Drogim Parafianom zdrowych, spokojnych Świąt Bożego Narodzenia, życzliwych spotkań w gronie rodzinnym i Szczęśliwego Nowego Roku 2013. Szczęść Boże.

Proboszcz - Ksiądz Prałat Jan Itczyk.

Organizatorzy VI Świątokrzyskiego Festiwalu Kolęd i Pastorałek im. Ks. Bpa Mieczysława Jaworskiego „Oj maluśki, maluśki...”

Zapraszają na koncert galowy w dniu 27 grudnia 2012
w kościele pw. św. Józefa Robotnika w Kielcach na godz. 17.00.

W koncercie zaśpiewają młodzi artyści z Regionu Świątokrzyskiego, zdobywcy miejsc i nagród. Będziemy mogli również zobaczyć, kto spośród nich będzie reprezentował Kielce i Świątokrzyskie na Międzynarodowym Festiwalu Kolęd i Pastorałek im. Ks. Kazimierza Szwarlika w Będzinie.

Patronat nad festiwalem przyjęli: bp Ordynariusz Kazimierz Ryczan, Prezydent Kielc Wojciech Lubawski, Marszałek Województwa Adam Jarubas i Senator Rzeczypospolitej Polskiej Krzysztof Słoń.

Wiersz na Boże Narodzenie...

Jest taka gwiazda na nieba skłonie,
która najjaśniej rozświetla mrok.

Jest taka zorza, która gdy płonie,
podnosi serca, oślepia wzrok.

Są tacy ludzie, którzy nie giną,
których pędzący oszczędza czas.
Są takie serca, które wciąż biją
głównie dla innych, gdy życie trwa.

Jest taka prawda, która aż boli,
z którą przez życie warto nam iść.
I jest nadzieja w ludzkiej niedoli:
Pan nasz narodzon, dany jest ci.

Elżbieta Gacek

Myśli na grudzień:

„Zawsze, ilekroć uśmiechasz się do swojego brata
i wyciągasz do niego ręce, jest Boże Narodzenie. Zawsze,
kiedy milkniesz, aby wysłuchać, jest Boże Narodzenie.
Zawsze, kiedy rezygnujesz z zasad, które jak żelazna obręcz
uciskają ludzi w ich samotności, jest Boże Narodzenie. Zawsze, kiedy dajesz
odrobinę nadziei "więźniom", tym, którzy są przytłoczeni ciężarem fizyc-
nego, moralnego i duchowego ubóstwa, jest Boże Narodzenie. Zawsze,
kiedy rozpoznajesz w pokorze, jak bardzo znikome są twoje możliwości
i jak wielka jest twoja słabość, jest Boże Narodzenie. Zawsze, ilekroć
pozwołisz by Bóg pokochał innych przez ciebie, zawsze wtedy,
jest Boże Narodzenie.

Matka Teresa z Kalkuty

Redakcja „W Rodzinie Józefa”

Odp. Ks. Piotr Klimczyk
25-545 Kielce, ul. Turystyczna 3
tel/fax 41-331-21-33, e-mail: gazeta@jozef-kielce.pl
strona parafialna: www.jozef-kielce.pl

numer kolejny: „I zamieszkał pośród nas” - 13 stycznia 2013

koszt druku jednego egzemplarza 2 zł - Bóg zapłać za wszelkie wsparcie!!!